

hold end mindre. Derfor er jeg ogsaa enig med ham i, at man bør yde et noget større Laan til Bygninger end det i § 6 fastsatte, men det forekommer mig at være overmaade farligt, at Statskassen giver Laan til Bygninger, som svarer til $\frac{7}{8}$ af Omkostningerne, idet det med de nuværende Priser meget let kan ske, at man da laaner til Bygningernes fulde Værdi og maaske endog langt over. Det maa ikke være saaledes, at man ved en Lov som denne lokker en Del Mennesker til at overtage saadanne Brug, som saa maaske ikke kan klare sig. Jeg er enig i, at Brugene maa være saa store, at de er selvstændige, men, som ogsaa det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) sagde, det bør dog være saaledes, at der ogsaa kan oprettes noget større Brug.

Der staar i § 8, at Landbrugsministeren undtagelsesvis kan meddele Tilladelse til, at der foretages Destruktion af Jordoverfladen. Det forekommer mig, at der maa kunne blive en hel Del Undtagelser, for det er jo ikke Meningen, at man for at bevare Jordoverfladen skal hemme den fulde Udnyttelse af, hvad der ligger nedenunder. Maaske der kan findes Kalk eller andet af stor Værdi. Det, at man som Regel ønsker at bevare Overfladen, bør ikke hindre Gravning efter disse Værdier. Naar der altsaa staar, at Landbrugsministeren undtagelsesvis kan meddele Tilladelse o. s. v., finder jeg, at det bør være Regelen, at der kan meddeles saadan Tilladelse, hvor der virkelig findes noget værdifuldt under Overfladen.

Der er i dette Lovforslag ligesom i Loven om Statshusene optaget den Bestemmelse, at der ikke kan foretages Arrest eller Udlæg i Ejendommen for nogen Ejeren personlig paahvilende Forpligtelse. Det kan være meget rigtigt, men man stiller derved disse Mennesker i en Art Særstilling. De vil ikke kunne faa Kredit ved Auktioner o. s. v. Man bør sikkert have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Punkt og se at finde en noget anden Form til at skærme Ejeren.

For øvrigt skal jeg ikke udtale mig nærmere om det foreliggende Lovforslag, man vil i det kommende Udvalg kunne komme ind paa dets enkelte Bestemmelser. I det hele og store kan jeg tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af denne Sag.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Heller ikke jeg finder Anledning til nogen lang Tale. Jeg er tilfreds med den Mod-

tagelse, Lovforslaget har faaet. Ogsaa jeg vil haabe, at det maa kunne lykkes i denne Samling at faa det ophøjet til Lov. Det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) antydede, at han kunde tænke sig den foreslaaede Form for Overtagelse af Jord overført paa den nuværende Lov om Oprettelse af Husmandsbrug. Det er et Spørgsmaal, som vel neppe i særlig Grad kan drøftes under denne Sags Behandling, men jeg er ikke uenig med det ærede Medlem i saa Henseende. Adskillige ærede Talere har nævnt Bestemmelsen i § 2 om, at Bruget skal være saa stort, at det kan ernære en Familie ved egen Arbejdskraft. Dette Udtryk var i sin Tid indført i Husmandsloven, men det blev strøget der, fordi man vilde give bestemte Regler. Nu lader det til, at man i dette høje Ting er mere enig om, at Husmandsbrugene helst for Fremtiden i alt Fald skulde være saa store. Naar det ærede Medlem mente, at der ogsaa skulde aabnes Udvej til, at der kunde oprettes større Brug, skal jeg dertil sige, at der ikke er noget som helst til Hinder derfor efter Lovforslaget. Kun skal det fortrinsvis være saadanne Brug, der kan ernære en Familie.

Det ærede Medlem fra Ribe omtalte ogsaa Kardinalpunktet, som han kaldte det, hvad det efter min Mening ogsaa er: de periodiske Vurderinger, som man ikke kunde blive enig om i Fjor, og han mente, at der heller ikke var Sandsynlighed for, at Enighed kunde opnaas i Aar, hvad jeg selvfølgelig i høj Grad vil beklage.

Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) og det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) nævnede, at de 3,600 Kr. som Tilskud til Opførelse af Bygningerne var for lidt nu, og jeg antager, at det ikke alene er dem, der har den Opfattelse. Derom bliver vi vel nok enige. Det ærede Medlem fra Ærø gjorde endvidere opmærksom paa, at $\frac{7}{8}$ af Bygningsværdien var højt sat, og det kan maaske nok siges, naar man regner med de øjeblikkelige Priser. Men jeg tror, at man kan gaa ud fra, at man med Hensyn til Vurderingerne vil bære sig ad som ved Vurderingerne til Laan i vore offentlige Kasser, hvor man ikke i bogstavelig Forstand tager Hensyn til de øjeblikkelige høje Priser, men tager et skønsonst Hensyn til, hvad der er Overpris. Det ærede Medlem fra Ærø nævnede endelig Bestemmelsen i § 8, 2det Stykke, om, at Landbrugsministeren undtagelsesvis kunde give Tilladelse til at foretage Destruktion af Jordoverfladen, det skulde ikke være „undtagelsesvis“. Det har jeg ikke noget imod.